



Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 30. mája 2017*

„Odvolanie — Žaloba o náhradu škody — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika (SZBP) — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike — Zoznam osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov — Majetková ujma — Nemajetková ujma — Nesprávne posúdenie výšky náhrady škody — Neexistencia — Vzájomné odvolanie — Podmienky nevyhnutné na vznik mimozmluvnej zodpovednosti Európskej únie — Povinnosť preukázať dôvodnosť reštriktívnych opatrení — Dostatočne závažné porušenie“

Vo veci C-45/15 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 4. februára 2015,

Safa Nicu Sepahan Co., so sídlom v Ispahane (Irán), v zastúpení: A. Bahrami, advokát,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Rada Európskej únie, v zastúpení: R. Liudvinaviciute-Cordeiro, M. Bishop a I. Gurov, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

ktorú v konaní podporujú:

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: M. Gray, splnomocnená zástupkyňa,

vedľajší účastník konania v odvolacom konaní,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredseda A. Tizzano, predsedovia komôr M. Ilešič, L. Bay Larsen a T. von Danwitz, sudcovia A. Rosas (spravodajca), J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, C. G. Fernlund, C. Vajda, S. Rodin, F. Biltgen a K. Jürimäe,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 2. mája 2016,

* Jazyk konania: angličtina.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 8. septembra 2016,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Safa Nicu Sepahan Co. svojím odvolaním navrhuje čiastočné zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 25. novembra 2014, Safa Nicu Sepahan/Rada (T-384/11, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2014:986), ktorým tento súd čiastočne zamietol jej žalobu, ktorou sa domáhala najmä náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy, ktorá jej údajne vznikla z dôvodu jej zaradenia do zoznamu subjektov, ktorých finančné prostriedky a hospodárske zdroje boli zmrazené podľa bodu 19 časti I B prílohy I vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 503/2011 z 23. mája 2011, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 961/2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 136, 2011, s. 26), ďalej podľa bodu 61 časti I B prílohy IX nariadenia Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 88, 2012, s. 1) (ďalej len „sporné ustanovenia“).
- 2 Rada Európskej únie svojím vzájomným odvolaním navrhuje čiastočné zrušenie napadnutého rozsudku v rozsahu, v akom bola Európskej únii uložená povinnosť zaplatiť spoločnosti Safa Nicu Sepahan náhradu škody z dôvodu nemajetkovej ujmy, ktorá jej vznikla v dôsledku reštriktívnych opatrení stanovených spornými ustanoveniami.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 3 Skutočnosti predchádzajúce sporu sú opísané v bodoch 1 až 13 napadnutého rozsudku takto:
 - „1. Prejednávaná vec spadá do rámca reštriktívnych opatrení zavedených s cieľom vyvinúť tlak na Iránsku islamskú republiku a prinútiť ju tak ukončiť činnosti v jadrovej oblasti, ktoré predstavujú nebezpečenstvo šírenia alebo vývoja nosičov jadrových zbraní (ďalej len ‚šírenie jadrových zbraní‘).
 2. Žalobkyňa je iránska akciová spoločnosť Safa Nicu Sepahan...
 3. Rozhodnutím Rady 2011/299/SZBP z 23. mája 2011, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 136, [2011,] s. 65), bolo meno subjektu označeného ako ‚Safa Nicu‘ zaradené do zoznamu subjektov zúčastnených na šírení jadrových zbraní, ktorý sa nachádza v prílohe II rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, [2010,] s. 39).
 4. V dôsledku toho bolo [vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 503/2011] meno subjektu označeného ako ‚Safa Nicu‘ zaradené do zoznamu, ktorý sa nachádza v prílohe VIII nariadenia Rady (EÚ) č. 961/2010 z 25. októbra 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 423/2007 (Ú. v. EÚ L 281, [2010,] s. 1).
 5. V odôvodnení rozhodnutia 2011/299 a vykonávacieho nariadenia č. 503/2011 bol subjekt označovaný ako ‚Safa Nicu‘ popísaný ako ‚firma zameraná na spojové služby, ktorá dodávala vybavenie pre závod Fordow (Qom [, Iran]), ktorý sa stavia bez upovedomenia [Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu (OSN) (MAAE)]‘.
 6. Žalobkyňa po tom, čo ju na to upozornil jeden z jej obchodných partnerov, požiadala listom zo 7. júna 2011 [Radu], aby zmenila prílohu VIII nariadenia č. 961/2010 buď tak, že doplní a opraví zaradenie subjektu označeného ako ‚Safa Nicu‘ do predmetných zoznamov, alebo ho z nich

vyškrtné. V tomto ohľade uviedla, že buď sa dané zaradenie do zoznamu týkalo iného subjektu než je samotná žalobkyňa, alebo sa Rada dopustila chyby, keď zaradila jej meno do zoznamu, ktorý sa nachádza v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010.

7. Keďže žalobkyňa nedostala odpoveď na svoj list zo 7. júna 2011, skontaktovala sa s Radou telefonicky a 23. júna 2011 jej znovu zaslala list.
8. Zaradenie subjektu označeného ako ‚Safa Nicu‘ do zoznamu v prílohe II rozhodnutia 2010/413 a do zoznamu v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010 bolo potvrdené rozhodnutím Rady 2011/783/SZBP z 1. decembra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 319, [2011,] s. 71), a vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 1245/2011 z 1. decembra 2011, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 319, [2011,] s. 11).
9. V rozhodnutí 2011/783 a vo vykonávacom nariadení č. 1245/2011 bolo označenie ‚Safa Nicu‘ nahradené označením ‚Safa Nicu, alias «Safa Nicu Sepahan», «Safanco Company», «Safa Nicu Afghanistan Company», «Safa Al-Noor Company» a «Safa Nicu Ltd Company»‘. Rovnako ako informácie o totožnosti daného subjektu bolo uvedených päť adries v Iráne, v Spojených arabských emirátoch a v Afganistane.
10. Rada listom z 5. decembra 2011 informovala žalobkyňu o ponechaní jej mena na zoznamoch, ktoré sa nachádzajú v prílohe II rozhodnutia 2010/413 a v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010. Konštatovala, že pripomienky, ktoré žalobkyňa predložila 7. júna 2011, neodôvodňujú odstránenie reštriktívnych opatrení voči nej. Spresnila, že subjektom označeným ako ‚Safa Nicu‘, ktorý bol zaradený do zoznamu, bola skutočne žalobkyňa, a to aj napriek neúplnému uvedeniu jej mena. Žalobkyňu takisto informovala o zmenách uvedených v bode 9 vyššie.
11. Vzhľadom na skutočnosť, že nariadenie č. 961/2010 bolo zrušené [nariadením č. 267/2012], Rada zaradila meno žalobkyne do prílohy IX tohto nariadenia. Odôvodnenie týkajúce sa žalobkyne je totožné s odôvodnením použitým vo vykonávacom nariadení č. 1245/2011.
12. Rada listom z 11. decembra 2012 informovala žalobkyňu o ponechaní jej mena na zoznamoch v prílohe II rozhodnutia 2010/413 a v prílohe IX nariadenia č. 267/2012 a v prílohe toho listu ju informovala o tomto naposledy uvedenom nariadení.
13. Rozhodnutím Rady 2014/222/SZBP zo 16. apríla 2014, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 119, [2014,] s. 65), bolo meno žalobkyne vyškrtnuté zo zoznamu v prílohe II rozhodnutia 2010/413. Vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 397/2014 zo 16. apríla 2014, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 119, [2014,] s. 1), bolo v dôsledku toho jej meno vyškrtnuté zo zoznamu v prílohe IX nariadenia č. 267/2012.“

Napadnutý rozsudok

4. Návrhom z 22. júla 2011 podala Safa Nicu Sepahan na Všeobecný súd žalobu o neplatnosť a o náhradu škody.
5. V prvom rade, pokiaľ ide o zrušenie sporných rozhodnutí, Všeobecný súd uviedol, že súd Únie musí zabezpečiť, že individuálne reštriktívne opatrenia spočívajú na dostatočne silnom skutkovom základe. V tejto súvislosti Všeobecný súd zdôraznil odkazom na body 64 až 66 rozsudku z 28. novembra 2013, Rada/Fulmen a Mahmoudian (C-280/12 P, EU:C:2013:775), že je úlohou príslušného orgánu Únie, aby preukázal opodstatnenosť dôvodov uplatňovaných proti dotknutej osobe, pričom táto osoba nie je povinná predložiť dôkazy o opaku svedčiace o neexistencii ich dôvodnosti. V dôsledku toho Všeobecný súd vyzval Radu, aby predložila dôkazy, ktorými by sa odôvodnilo prijatie a zachovanie reštriktívnych opatrení týkajúcich sa spoločnosti Safa Nicu Sepahan.

- 6 Vzhľadom na to, že Rada uviedla, že jediným dôkazom, ktorý má k dispozícii a ktorý sa týka prijatia a zachovania reštriktívnych opatrení, je návrh na zaradenie podaný členským štátom, a že informácie obsiahnuté v tomto návrhu boli prevzaté do odôvodnenia sporných ustanovení, Všeobecný súd dospel v bode 38 napadnutého rozsudku k záveru, že Rada nepreukázala dôvodnosť tvrdenia, podľa ktorého je Safa Nicu Sepahan spoločnosťou zameranou na spojové služby, ktorá dodávala vybavenie pre závod Fordow (Qom). Keďže toto tvrdenie bolo jediným dôvodom, na ktorom sa zakladalo prijatie a zachovanie reštriktívnych opatrení voči spoločnosti Safa Nicu Sepahan, Všeobecný súd zrušil sporné ustanovenia.
- 7 V druhom rade, pokiaľ ide o návrh na náhradu škody podaný spoločnosťou Safa Nicu Sepahan, Všeobecný súd pripomenul v bode 47 napadnutého rozsudku judikatúru, podľa ktorej vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie podlieha splneniu viacerých podmienok, konkrétne nezákonnosti konania vytykáneho inštitúciám, existencie skutočnej škody a príčinnej súvislosti medzi údajným konaním a uvádzanou škodou.
- 8 Pokiaľ ide v prvom rade o podmienku nezákonnosti konania vytykáneho inštitúciám, Všeobecný súd pripomenul v bode 50 napadnutého rozsudku, že judikatúra vyžaduje preukázanie dostatočne závažného porušenia právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom, a v bode 52 tohto rozsudku, že rozhodujúcim kritériom na konštatovanie takehoto porušenia je kritérium zjavného a závažného porušenia hraníc voľnej úvahy príslušnou inštitúciou. Všeobecný súd v bodoch 57 a 58 napadnutého rozsudku rozhodol, že relevantné ustanovenia nariadení č. 961/2010 a 267/2012 taxatívne uvádzajú podmienky, za akých sú reštriktívne opatrenia prípustné, a že tieto ustanovenia sa majú v rozsahu, v akom zabezpečujú ochranu individuálnych záujmov dotknutých jednotlivcov, považovať za právne normy, ktorých cieľom je priznať práva jednotlivcom. Z konštatovania neplatnosti sporných ustanovení Všeobecným súdom v napadnutom rozsudku vyplýva, že Rada prijatím uvedených ustanovení porušila tieto nariadenia.
- 9 Počas následného skúmania tohto dostatočne závažného porušenia Všeobecný súd v bodoch 59 až 61 napadnutého rozsudku rozhodol, že pokiaľ ide o povinnosť preukázať dôvodnosť prijatých reštriktívnych opatrení, Rada nedisponovala mierou voľnej úvahy, keďže táto povinnosť vyplývala z požiadavky dodržiavania základných práv dotknutých osôb a subjektov. Všeobecný súd v bode 62 tohto rozsudku taktiež konštatoval, že pravidlo ukladajúce Rade túto povinnosť nespôsobuje problémy pri jeho uplatňovaní alebo výklade.
- 10 Okrem toho Všeobecný súd po tom, ako v bodoch 63 až 67 napadnutého rozsudku uviedol, že predmetné pravidlo bolo zakotvené judikatúrou Všeobecného súdu pred prijatím prvého zo sporných ustanovení 23. mája 2011, v bodoch 68 a 69 tohto rozsudku dospel k záveru, že primerane prezieravý a starostlivý správny orgán by za okolností prejednávanej veci bol v čase prijatia prvého napadnutého aktu schopný pochopiť, že mu prislúcha zhromažďovať informácie alebo dôkazy odôvodňujúce reštriktívne opatrenia voči žalobkyni, aby v prípade pochybností mohol preukázať dôvodnosť uvedených opatrení tým, že uvedené informácie alebo dôkazy predloží na súde Únie. V dôsledku toho Všeobecný súd konštatoval dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom.
- 11 V druhom a treťom rade Všeobecný súd uviedol, že spoločnosti Safa Nicu Sepahan prináleží predložiť dôkazy o existencii a rozsahu skutočnej a určitej ujmy, ako aj o skutočnosti, že takáto ujma vyplýva dostatočne priamo z vytykáneho konania.
- 12 Pokiaľ ide o návrh na náhradu nemajetkovej ujmy podaný spoločnosťou Safa Nicu Sepahan, Všeobecný súd sa v bode 85 napadnutého rozsudku domnieval, že protiprávnym prijatím a ponechaním reštriktívnych opatrení voči žalobkyni jej bola spôsobená nemajetková ujma, ktorá zakladala právo na náhradu tejto ujmy.

- 13 Pokiaľ ide o výšku náhrady škody, ktorá má byť priznaná z dôvodu nemajetkovej ujmy, Všeobecný súd odkazom na bod 72 rozsudku z 28. mája 2013, Abdulrahim/Rada a Komisia (C-239/12 P, EU:C:2013:331), v bodoch 86 a 87 napadnutého rozsudku uznal, že zrušenie zaradenia spoločnosti Safa Nicu Sepahan do zoznamu podnikov, na ktoré sa vzťahujú predmetné reštriktívne opatrenia, môže znížiť výšku priznanej náhrady škody, avšak nemôže predstavovať úplnú nápravu vzniknutej ujmy. Všeobecný súd po tom, ako v bodoch 88 až 91 napadnutého rozsudku uviedol, že by bolo potrebné zohľadniť okrem iného závažnosť konštatovaného porušenia, jeho trvanie, konanie Rady, ako aj účinky, ktoré malo tvrdenie o účasti žalobkyne na iránskom šírení jadrových zbraní u tretích osôb, stanovil *ex aequo et bono* výšku tejto náhrady na 50 000 eur.
- 14 Všeobecný súd naopak zamietol návrh spoločnosti Safa Nicu Sepahan na náhradu údajne utrpenej majetkovej ujmy.

Návrhy účastníkov konania

Návrhy odvolania

- 15 Safa Nicu Sepahan vo svojom odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:
- čiastočne zrušil napadnutý rozsudok v časti, v ktorej zamietla návrh na náhradu utrpenej majetkovej ujmy,
 - čiastočne zrušil napadnutý rozsudok v časti, v ktorej obmedzil výšku náhrady jej nemajetkovej ujmy na sumu 50 000 eur,
 - uložil Rade povinnosť zaplatiť sumu 5 662 737,40 eura spolu s úrokmi ako náhradu majetkovej ujmy utrpenej z dôvodu jej zaradenia do zoznamu sankcionovaných osôb,
 - uložil Rade povinnosť zaplatiť sumu 2 000 000 eur spolu s úrokmi ako náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej z dôvodu jej zaradenia do zoznamu sankcionovaných osôb,
 - uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré jej vznikli pred Súdny dvorom a Všeobecným súdom, spolu s úrokmi,
 - subsidiárne uložil Rade povinnosť zaplatiť sumy určené *ex aequo et bono* spolu s úrokmi ako náhradu majetkovej ujmy a nemajetkovej ujmy, pričom výška náhrady tejto poslednej uvedenej ujmy nesmie byť nižšia ako suma, ktorá jej už bola z tohto dôvodu priznaná v napadnutom rozsudku, ako aj uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré jej vznikli pred Súdny dvorom a Všeobecným súdom, spolu s úrokmi a
 - ďalej subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu na opätovné preskúmanie výšky náhrady škody a vydal nový rozsudok v prospech odvolateľky.
- 16 Vo svojom vyjadrení k odvolaniu Rada navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie ako nedôvodné,
 - nahradil odôvodnenie napadnutého rozsudku týkajúceho sa pojmu „dostatočne závažné porušenie právnej normy“ v súlade s návrhmi uvedenými v jej vyjadrení k žalobe a
 - uložil odvolateľke povinnosť nahradiť trovy odvolacieho a prvostupňového konania.

Návrhy vzájomného odvolania

- 17 Svojím vzájomným odvolaním Rada navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom uložil Rade povinnosť zaplatiť odvolateľke sumu 50 000 eur z dôvodu nemajetkovej ujmy, ktorú utrpela,
 - zamietol návrh odvolateľky na náhradu nemajetkovej ujmy a
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy vzájomného odvolania a povinnosť nahradiť trovy prvostupňového konania.
- 18 Safa Nicu Sepahan vo svojom vyjadrení k vzájomnému odvolaniu navrhuje, aby Súdny dvor vyhlásil vzájomné odvolanie za nedôvodné. Okrem toho opakuje návrhy svojho odvolania s výnimkou tých, ktoré predložila subsidiárne a ktoré sa týkajú vrátenia veci Všeobecnému súdu na opätovné preskúmanie výšky náhrady škody a vyhlásenia nového rozsudku v jej prospech.
- 19 Rozhodnutím z 5. augusta 2015 predseda Súdneho dvora povolil vstup Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska ako vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Rady.

Úvodné pripomienky

- 20 Podľa článku 174 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora vo vyjadrení k odvolaniu možno navrhnúť, aby sa odvolaniu vyhovel alebo aby sa čiastočne alebo úplne zamietlo. Okrem toho v súlade s článkami 172 a 176 tohto rokovacieho poriadku môžu účastníci konania oprávnení podať vyjadrenie k odvolaniu predložiť prostredníctvom samostatného podania, oddeleného od vyjadrenia k odvolaniu, vzájomné vyjadrenie, v ktorom sa podľa článku 178 ods. 1 a článku 178 ods. 3 druhej vety uvedeného rokovacieho poriadku navrhuje úplné alebo čiastočné zrušenie napadnutého rozhodnutia, pričom odvolacie dôvody a právne tvrdenia sa musia odlišovať od dôvodov a tvrdení uvedených vo vyjadrení k odvolaniu. Z týchto ustanovení vykladaných spoločne vyplýva, že vyjadrenie k odvolaniu nemôže smerovať k zrušeniu napadnutého rozsudku z dôvodov, ktoré sa odlišujú od dôvodov uplatnených v odvolaní, pretože také dôvody možno predložiť len v rámci vzájomného odvolania (rozsudok z 10. novembra 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisia, C-449/14 P, EU:C:2016:848, body 99 až 101).
- 21 V rozsahu, v akom sa Rada vo svojom vyjadrení k odvolaniu spoločnosti Safa Nicu Sepahan dožaduje, aby Súdny dvor nahradil odôvodnenie napadnutého rozsudku týkajúceho sa jednej z kumulatívnych podmienok na vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie, konkrétne podmienky týkajúcej sa existencie „dostatočne závažného porušenia“ právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom, tento návrh nesmeruje k vyhovenu uvedeného odvolania alebo jeho zamietnutiu, ale k zrušeniu rozhodnutia Všeobecného súdu uvedeného v bode 2 výroku napadnutého rozsudku, ktorým sa ukladá Rade povinnosť nahradiť spoločnosti Safa Nicu Sepahan 50 000 eur z dôvodu nemajetkovej ujmy, ktorú táto spoločnosť utrpela v rozsahu, v akom je toto rozhodnutie založené na konštatovaní takéhoto porušenia. V dôsledku nesplnenia požiadaviek článku 174 rokovacieho poriadku je tento odvolací návrh neprípustný.
- 22 Takisto v rozsahu, v akom sa Safa Nicu Sepahan vo svojom vyjadrení k vzájomnému odvolaniu Rady domáha, aby Súdny dvor čiastočne zrušil napadnutý rozsudok a priznal jej spravodlivú náhradu tak majetkovej, ako aj nemajetkovej ujmy, ktorú utrpela, nie sú tieto odvolacie návrhy obmedzené na dôvody uvedené vo vzájomnom odvolaní na rozdiel od požiadaviek článku 179 rokovacieho poriadku a sú v dôsledku toho neprípustné.

- 23 V prvom rade treba skúmať vzájomné odvolanie Rady, keďže sa týka prvej z troch podmienok vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie, konkrétne podmienky týkajúcej sa existencie dostatočne závažného porušenia právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom.

O vzájomnom odvolaní Rady

- 24 Vzájomné odvolanie sa delí na dva odvolacie dôvody.

O prvom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom posúdení podmienok vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie

Argumentácia účastníkov konania

- 25 Podľa Rady sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 68 a 69 napadnutého rozsudku konštatoval, že predmetná protiprávnosť predstavovala „dostatočne závažné porušenie právnej normy“.
- 26 V tejto súvislosti Všeobecný súd rozhodol v bodoch 59 až 61 napadnutého rozsudku, že Rada nedisponovala žiadnou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o jej rozhodnutie zaradiť spoločnosť Safa Nicu Sepahan do zoznamu osôb, ktorých sa týkajú predmetné reštriktívne opatrenia. Všeobecný súd dospel k takémuto záveru, keď nesprávne vychádzal z judikatúry, ktorá je v súčasnosti zakotvená v rozsudkoch z 28. novembra 2013, Rada/Fulmen a Mahmoudian (C-280/12 P, EU:C:2013:775), a z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518), na účely určenia rozsahu povinnosti Rady, aby v prípade pochybností preukázala dôvodnosť odôvodnenia uplatneného voči osobe, na ktorú sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, hoci toto pravidlo vyplývajúce z judikatúry nebolo jasne preukázané v čase, keď Rada prijala sporné ustanovenia.
- 27 Okrem toho Všeobecný súd v bode 62 napadnutého rozsudku nesprávne konštatoval, že pravidlo, podľa ktorého musí Rada preukázať dôvodnosť predmetných reštriktívnych opatrení, nepredstavuje osobitne zložitú situáciu a nevyvoláva problémy pri uplatňovaní alebo výklade. Všeobecný súd v tejto súvislosti nesprávne vychádzal z vlastnej judikatúry citovanej v bodoch 64 až 67 napadnutého rozsudku. Navyše treba zohľadniť ťažkosti spojené s poskytovaním dôverných informácií, na ktorých sa zakladá rozhodnutie zaradiť osobu alebo subjekt do zoznamu reštriktívnych opatrení.
- 28 Safa Nicu Sepahan spochybňuje tieto tvrdenia.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 29 Treba pripomenúť, že medzi podmienky vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie podľa článku 340 druhého odseku ZFEÚ patrí požiadavka dostatočne závažného porušenia právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. apríla 2012, Artegodan/Komisia, C-221/10 P, EU:C:2012:216, bod 80 a citovanú judikatúru).
- 30 Súdny dvor už mal príležitosť spresniť, že takéto porušenie práva je preukázané, ak zahŕňa zjavné a závažné prekročenie hraníc jeho voľnej úvahy dotknutou inštitúciou, pričom prvky, ktoré majú byť v tejto súvislosti zohľadnené, sú predovšetkým stupeň jasnosti a presnosti porušenej normy, ako aj rozsah miery voľnej úvahy, ktorý porušená norma ponecháva orgánom Únie (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 5. marca 1996, Brasserie du pêcheur a Factortame, C-46/93 a C-48/93, EU:C:1996:79, body 55 a 56; z 25. januára 2007, Robins a i., C-278/05, EU:C:2007:56, bod 70, ako aj z 19. júna 2014, Specht a i., C-501/12 až C-506/12, C-540/12 a C-541/12, EU:C:2014:2005, bod 102).

- 31 Z judikatúry ešte vyplýva, že porušenie práva Únie je v každom prípade dostatočne závažné, ak pretrváva naďalej napriek rozsudku, ktorý toto vytýkané nesplnenie povinnosti konštatuje, alebo napriek rozhodnutiu o prejudiciálnej otázke alebo ustálenej judikatúre Súdneho dvora v danej oblasti, z ktorých vyplýva, že dotknuté správanie je porušením práva (rozsudky z 5. marca 1996, *Brasserie du pêcheur a Factortame*, C-46/93 a C-48/93, EU:C:1996:79, bod 57, ako aj z 12. decembra 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, EU:C:2006:774, bod 214).
- 32 Z hľadiska tejto judikatúry treba overiť, či sa Všeobecný súd dopustil neprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 68 a 69 napadnutého rozsudku rozhodol, že nesplnenie povinnosti Radou zhromažďovať informácie alebo dôkazy odôvodňujúce reštriktívne opatrenia voči spoločnosti Safa Nicu Sepahan, aby v prípade pochybností mohla preukázať dôvodnosť týchto opatrení tým, že uvedené informácie alebo dôkazy predloží na súde Únie, predstavovalo za okolností vo veci samej dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom.
- 33 Ako vyplýva z bodu 37 napadnutého rozsudku, je nesporné, že Rada uviedla pred Všeobecným súdom, že jediným dôkazom, ktorý má k dispozícii a ktorý sa týka prijatia a zachovania reštriktívnych opatrení voči spoločnosti Safa Nicu Sepahan, je návrh na zaradenie podaný členským štátom a že informácie obsiahnuté v tomto návrhu boli prevzaté do odôvodnenia sporných ustanovení. Z uvedeného bodu 37 napadnutého rozsudku tak vyplýva, že Rada nemala k dispozícii informácie alebo dôkazy, o ktoré sa opierajú dôvody prijatia reštriktívnych opatrení voči spoločnosti Safa Nicu Sepahan.
- 34 Podľa Rady pritom judikatúra, podľa ktorej jej prináleží, aby v prípade pochybností predložila informácie alebo dôkazy, ktorými sú podložené dôvody na prijatie reštriktívnych opatrení voči fyzickým alebo právnickým osobám, nebola v čase prijatia prvých sporných ustanovení ešte jednoznačne ustálená. Napriek nesplneniu tejto povinnosti jej však v tejto súvislosti nemožno pripísať závažné porušenie práva Únie pred vyhlásením rozsudkov z 18. júla 2013, *Komisía a i./Kadi* (C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518), ako aj z 28. novembra 2013, *Rada/Fulmen a Mahmoudian* (C-280/12 P, EU:C:2013:775), ktorými Súdny dvor spresnil túto judikatúru.
- 35 V tejto súvislosti treba pripomenúť, ako už Súdny dvor zdôraznil v judikatúre predchádzajúcej prijatiu sporných ustanovení, že Únia je právnou úniou, v ktorej jej inštitúcie podliehajú preskúmaniu súladu ich aktov najmä so Zmluvou o FEÚ a so všeobecnými zásadami práva (rozsudok z 29. júna 2010 E a F, C-550/09, EU:C:2010:382, bod 44 a citovaná judikatúra) a v ktorej fyzické alebo právnické osoby musia mať možnosť na účinnú súdnu ochranu.
- 36 Pokiaľ ide o dodržanie zásady účinnej súdnej ochrany, Súdny dvor v bode 343 rozsudku z 3. septembra 2008, *Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia* (C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461), konštatoval, že obmedzujúce opatrenia prijaté voči fyzickým alebo právnickým osobám sa nevymykajú akémukoľvek preskúmaniu zo strany súdu Únie, pokiaľ sa tvrdí, že akt, ktorý ich predpisuje, sa dotýka národnej bezpečnosti a terorizmu.
- 37 Ako vyplýva z tejto judikatúry, právo na účinnú súdnu ochranu vyžaduje, aby Rada v prípade pochybností predložila informácie a dôkazy, ktorými sú podložené dôvody na prijatie obmedzujúcich opatrení voči fyzickým alebo právnickým osobám. V tejto súvislosti z bodu 336 rozsudku z 3. septembra 2008, *Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia* (C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461), vyplýva, že súdne preskúmanie obmedzujúcich opatrení prijatých voči fyzickým alebo právnickým osobám sa musí týkať najmä zákonnosti dôvodov, na ktorých je založené rozhodnutie ukladajúce fyzickej alebo právnickej osobe súbor obmedzujúcich opatrení.
- 38 Rovnako v bode 57 rozsudku z 29. júna 2010, E a F (C-550/09, EU:C:2010:382), Súdny dvor konštatoval, že primerané súdne preskúmanie zákonnosti jednotlivých obmedzujúcich opatrení musí spočívať najmä v preskúmaní skutkových okolností, dôkazov a informácií predložených na účely prijatia takýchto opatrení.

- 39 Okrem toho napriek tomu, že sa veci, v ktorých boli vydané uvedené rozsudky, týkali opatrení na zmrazenie majetku prijatých v špecifickom kontexte boja proti medzinárodnému terorizmu, je zjavné, že povinnosť preukázať dôvodnosť obmedzujúcich opatrení zameraných proti jednotlivým fyzickým alebo právnickým osobám, ktorá vyplýva z tejto judikatúry, platí tiež pre prijatie takých obmedzujúcich opatrení na zmrazenie majetku, ktorých cieľom je vyvinúť nátlak na Iránsku islamskú republiku, ako sú opatrenia týkajúce sa spoločnosti Safa Nicu Sepahan, najmä vzhľadom na individuálnu povahu uvedených obmedzujúcich opatrení a ich významného dosahu, ktorý môžu mať na práva a slobody dotknutých fyzických alebo právnických osôb (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. septembra 2008 Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, body 361 a 375).
- 40 Za týchto okolností treba dospieť k záveru, že povinnosť Rady, aby v prípade pochybností predložila informácie alebo dôkazy, ktorými sú podložené dôvody na prijatie obmedzujúcich opatrení voči fyzickým alebo právnickým osobám, vyplývala už k dátumu prijatia sporných ustanovení z ustálenej judikatúry Súdneho dvora. V dôsledku toho Všeobecný súd správne konštatoval najmä v bodoch 68 a 69 napadnutého rozsudku, že porušovanie tejto povinnosti počas takmer troch rokov predstavuje dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom a to nezávisle od toho, či práva, o ktoré ide vo veci samej, spočívajú podľa znenia bodu 58 tohto rozsudku v tom, že subjektu nemôžu byť uložené obmedzujúce opatrenia v rozpore s hmotnoprávnymi podmienkami na uloženie takýchto opatrení, lebo sa podľa bodu 60 uvedeného rozsudku týkajú požiadaviek súvisiacich s účinnou súdnou ochranou.
- 41 Predchádzajúci záver nie je vyvrátený tvrdením Rady vychádzajúcim z ťažkostí spojených s dôvernou povahou informácií alebo dôkazov podporujúcich odôvodnenie rozhodnutia, ktoré ukladá obmedzujúce opatrenia fyzickým a právnickým osobám. V prejednávanej veci sa totiž Rada v žiadnom štádiu konania pred Všeobecným súdom nezmenila o dôverných informáciách alebo dôkazoch, ktorými by disponovala na podporu reštriktívnych opatrení prijatých voči spoločnosti Safa Nicu Sepahan.
- 42 Prvý dôvod vzájomného odvolania treba teda zamietnuť ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom posúdení podmienok na náhradu nemajetkovej ujmy uvádzanej spoločnosťou Safa Nicu Sepahan

Argumentácia účastníkov konania

- 43 Rada tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa v bodoch 86 až 92 napadnutého rozsudku domnieval, že zrušenie sporných ustanovení nepredstavuje za okolností vo veci samej úplnú nápravu vzniknutej ujmy.
- 44 Všeobecný súd sa tak odchýlil od riešení prijatých v iných veciach a najmä od bodu 241 rozsudku z 11. júla 2007, Sison/Rada (T-47/03, neverejný, EU:T:2007:207), v ktorom sa Všeobecný súd domnieval, že zrušenie rozhodnutia o zaradení osôb, na ktoré sa vzťahujú dotknuté predmetné obmedzujúce opatrenia, predstavuje primeranú nápravu. Okrem toho Súdny dvor taktiež rozhodol v bode 72 rozsudku z 28. mája 2013, Abdulrahim/Rada a Komisia (C-239/12 P, EU:C:2013:331), že zrušenie rozhodnutia o zaradení svojou povahou môže rehabilitovať dotknutú osobu alebo predstavovať spôsob náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú utrpela.
- 45 V dôsledku toho treba zrušiť rozhodnutie Všeobecného súdu, ktorým sa ukladá Rade povinnosť vyplatiť odvolateľke sumu 50 000 eur ako náhradu jej ujmy.
- 46 Safa Nicu Sepahan spochybňuje tieto tvrdenia.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 47 Treba uviesť, že Všeobecný súd vo svojom odôvodnení v bode 86 napadnutého rozsudku správne vychádzal z rozsudku z 28. mája 2013, Abdulrahim/Rada a Komisia (C-239/12 P, EU:C:2013:331), na účely rozhodnutia, že zrušenie sporných ustanovení svojou povahou môže predstavovať spôsob náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá bola spôsobená spoločnosťou Safa Nicu Sepahan.
- 48 Hoci Všeobecný súd následne najmä v bode 87 napadnutého rozsudku konštatoval, že v prejednávanej veci môže zrušenie zaradenia spoločnosti Safa Nicu Sepahan znížiť výšku priznanej náhrady škody, nemôže však predstavovať úplnú náhradu vzniknutej nemajetkovej ujmy, toto posúdenie bolo založené na zohľadnení okolností vo veci samej.
- 49 V tejto súvislosti treba na úvod konštatovať, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď na základe posúdenia okolností vo veci samej rozhodol, že na zabezpečenie úplnej nápravy nemajetkovej ujmy, ktorú utrpela spoločnosť Safa Nicu Sepahan, bola potrebná peňažná náhrada. Napriek tomu, že Súdny dvor v rozsudku z 28. mája 2013, Abdulrahim/Rada a Komisia (C-239/12 P, EU:C:2013:331), rozhodol, že zrušenie protiprávných obmedzujúcich opatrení svojou povahou môže predstavovať spôsob nápravy vzniknutej nemajetkovej ujmy, nevyplýva z toho, že tento spôsob nápravy nevyhnutne postačuje za všetkých okolností na zabezpečenie úplnej nápravy tejto ujmy.
- 50 Navyše treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry, ak Všeobecný súd konštatoval existenciu škody, má sám právomoc posúdiť v medziach návrhu spôsob a rozsah náhrady škody (rozsudky z 1. júna 1994, Komisia/Brazzelli Lualdi a i., C-136/92 P, EU:C:1994:211, body 66 a 81, a z 9. septembra 1999, Lucaccioni/Komisia, C-257/98 P, EU:C:1999:402, bod 34, ako aj uznesenie zo 14. decembra 2006, Meister/ÚHVT, C-12/05 P, EU:C:2006:779, bod 82).
- 51 Na to, aby Súdny dvor mohol vykonávať súdne preskúmanie rozsudkov Všeobecného súdu, musia byť tieto rozsudky dostatočne odôvodnené, a pokiaľ ide o posúdenie ujmy, musia uvádzať kritériá zohľadňované na účely určenia priznanej sumy (rozsudky zo 14. mája 1998, Rada/de Nil a Impens, C-259/96 P, EU:C:1998:224, body 32 a 33, a z 9. septembra 1999, Lucaccioni/Komisia, C-257/98 P, EU:C:1999:402, bod 35, ako aj uznesenie z 3. septembra 2013, Idromacchine a i./Komisia, C-34/12 P, neuvyverejnené, EU:C:2013:552, bod 80).
- 52 Všeobecný súd v bodoch 88 až 91 napadnutého rozsudku konštatoval, že na účely určenia výšky náhrady nemajetkovej ujmy v prejednávanej veci bolo potrebné zohľadniť okrem iného závažnosť konštatovaného porušenia, jeho trvanie, konanie Rady, ako aj účinky, ktoré malo tvrdenie o účasti spoločnosti Safa Nicu Sepahan na iránskom šírení jadrových zbraní u tretích osôb. V tejto súvislosti sa Všeobecný súd v podstate domnieval, že tvrdenie Rady zamerané proti spoločnosti Safa Nicu Sepahan bolo osobitne závažné, že nebolo podložené nijakou informáciou alebo relevantným dôkazom a že Rada zo svojej iniciatívy alebo v reakcii na námietky spoločnosti Safa Nicu Sepahan neoverila dôvodnosť uvedeného tvrdenia, aby obmedzila nepriaznivé následky, ktoré z neho pre tento podnik vyplývali.
- 53 Všeobecný súd vzhľadom na predchádzajúce úvahy uviedol kritériá, ktoré zohľadnil na účely určenia priznanej výšky náhrady škody. Za týchto podmienok nemôže Súdny dvor spochybniť záver v bode 92 napadnutého rozsudku, podľa ktorého nemajetková ujma, ktorú utrpela spoločnosť Safa Nicu Sepahan, dosahuje na základe spravodlivého posúdenia *ex aequo et bono* výšku 50 000 eur.
- 54 V dôsledku toho musí byť druhý dôvod vzájomného odvolania zamietnutý ako nedôvodný.
- 55 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba vzájomné odvolanie zamietnuť.

O odvolaní spoločnosti Safa Nicu Sepahan

- 56 Na podporu svojich návrhov uvádza Safa Nicu Sepahan dva odvolacie dôvody, z ktorých prvý sa týka náhrady jej majetkovej ujmy a druhý sa týka náhrady jej nemajetkovej ujmy.

O prvom odvolacom dôvode založenom na porušení článku 340 druhého odseku ZFEÚ, článku 41 ods. 3 Charty, kontradiktórnem odôvodnení, skreslení skutkových okolností a dôkazov, ako aj na porušení povinnosti odôvodnenia pri posúdení majetkovej ujmy

- 57 Prvý odvolací dôvod sa delí na päť častí. Pred skúmaním prvej časti uvedeného odvolacieho dôvodu je potrebné skúmať druhú až piatu časť tohto odvolacieho dôvodu.

O druhej časti prvého odvolacieho dôvodu

– Argumentácia účastníkov konania

- 58 Vo svojej druhej časti prvého odvolacieho dôvodu Safa Nicu Sepahan na jednej strane tvrdí, že napriek tomu, že Všeobecný súd v bodoch 99, 102, 104, 145 a 147 napadnutého rozsudku uznal majetkovú ujmu vyplývajúcu z prijatia predmetných obmedzujúcich opatrení v rámci zmluvy o obnove elektrárne v Derbendikhane (Irak), svojvoľne a v rozpore s článkom 340 druhým odsekom ZFEÚ a článkom 41 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) odmietol zaviazat Radu na náhradu spôsobenej škody. Okrem toho Všeobecný súd skreslil dôkazy, keď v bode 104 napadnutého rozsudku uviedol, že „skutočná existencia ujmy... a jej výška“ sa nepreukázali. Rovnako v bode 106 tohto rozsudku Všeobecný súd skreslil dôkazy predložené spoločnosťou Safa Nicu Sepahan týkajúce sa jej ziskového rozpätia a jej miery návratnosti v rámci tejto zmluvy.
- 59 Na druhej strane Safa Nicu Sepahan tvrdí, že Všeobecný súd jej v bodoch 99 a 100 napadnutého rozsudku svojvoľne zamietol priznať náhradu škody vyplývajúcu z uzatvorenia jej bankových účtov zo strany Emirate National Bank of Dubai, hoci v bodoch 145 a 147 tohto rozsudku konštatoval, že bolo preukázané výrazné zníženie obratu a návratnosti spoločnosti Safa Nicu Sepahan, prepustenie mnohých zamestnancov touto spoločnosťou, ako aj ďalšie náklady, ktoré táto spoločnosť vynaložila. Navyše dôvody napadnutého rozsudku sú kontradiktórne a skresľujú dôkazy, keď Všeobecný súd v bode 98 uvedeného rozsudku konštatoval, že spoločnosť Safa Nicu Sepahan mohla získať od inej banky tie isté finančné služby, ktoré jej predtým poskytovala Emirate National Bank of Dubai, hoci v bode 96 tohto rozsudku konštatoval, že každá banka, ktorá spolupracuje so spoločnosťou Safa Nicu Sepahan, sa vystavuje riziku reštriktívnych opatrení prijatých Úniou.
- 60 Rada spochybňuje tieto tvrdenia.

– Posúdenie Súdnym dvorom

- 61 Treba pripomenúť, že každá škoda, ktorej náhrada sa požaduje v rámci žaloby o mimozmluvnej zodpovednosti Únie na základe článku 340 druhého odseku ZFEÚ, musí byť skutočná a určitá (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. mája 1976, Roquette frères/Komisia, 26/74, EU:C:1976:69, body 22 a 23, ako aj zo 16. júla 2009, SELEX Sistemi Integrati/Komisia, C-481/07 P, neuvverejnený, EU:C:2009:461, bod 36). Okrem toho na to, aby mohla vzniknúť mimozmluvná zodpovednosť Únie, musí škoda vyplývať dostatočne priamym spôsobom z protiprávneho konania inštitúcií (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. októbra 1979, Dumortier a i./Rada, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 a 45/79, EU:C:1979:223, bod 21, ako aj z 12. decembra 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-446/04, EU:C:2006:774, bod 218).

- 62 V každom prípade prináleží účastníkovi konania, ktorý sa dovoľáva vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie, aby predložil presvedčivé dôkazy tak o existencii, ako aj o rozsahu škody, ktorú uplatňuje (rozsudky zo 16. septembra 1997, Blackspur DIY a i./Rada a Komisia, C-362/95 P, EU:C:1997:401, bod 31, ako aj zo 16. júla 2009, SELEX Sistemi Integrati/Komisia, C-481/07 P, neuvverejnený, EU:C:2009:461, bod 36 a citovaná judikatúra), ako aj o existencii dostatočne priamej príčinnej súvislosti medzi predmetným konaním inštitúcie a údajnou škodou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. januára 1992, Finsider a i./Komisia, C-363/88 a C-364/88, EU:C:1992:44, bod 25, ako aj uznesenie z 31. marca 2011, Mauerhofer/Komisia, C-433/10 P, neuvverejnené, EU:C:2011:204, bod 127).
- 63 Pokiaľ ide o skutočnosť vytýkanú Všeobecnému súdu, že svojvoľne zamietol priznať spoločnosti Safa Nicu Sepahan náhradu ujmy, ktorá jej údajne vznikla z dôvodu vypovedania zmluvy týkajúcej sa obnovy elektrárne v Derbendikhane, treba konštatovať, že táto výhrada vychádza z nesprávneho výkladu napadnutého rozsudku. Vzhľadom na to, že Všeobecný súd v bodoch 99, 102 a 104 tohto rozsudku konštatoval, že tvrdenia týkajúce sa skutočnej existencie ujmy a jej výšky, ktorá jej údajne vznikla, nie sú podložené dôkazmi, správne zamietol v bode 107 napadnutého rozsudku návrh spoločnosti Safa Nicu Sepahan na náhradu škody v rozsahu, v akom sa týkal tejto škody. Rovnako vzhľadom na to, že Všeobecný súd konštatoval v bodoch 145 a 147 tohto rozsudku, že Safa Nicu Sepahan nepredložila dôkazy, ktoré by umožňovali posúdiť skutočnú existenciu a prípadne rozsah vzniknutej ujmy, nemožno mu vytýkať, že sa dopustil svojvoľnosti.
- 64 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie založené na porušení, ktorého sa údajne dopustil Všeobecný súd pri posúdení údajnej ujmy, zásady proporcionality a zásady „spravodlivého posúdenia“, ktoré Safa Nicu Sepahan považuje za všeobecné zásady spoločné pre právne poriadky členských štátov v zmysle článku 340 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 3 Charty, treba konštatovať, že takéto zásady nemôžu v prejednávanej veci zmeniť záver, podľa ktorého prináleží spoločnosti Safa Nicu Sepahan, aby predložila presvedčivé dôkazy tak o existencii, ako aj o rozsahu ujmy, ktorú tvrdí.
- 65 Čo sa týka tvrdenia, podľa ktorého Všeobecný súd skreslil dôkazy v bodoch 104 a 106 napadnutého rozsudku, treba pripomenúť, že len jednoduchý odkaz na takéto skreslenie nespĺňa podmienky stanovené judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorých odvolanie musí okrem iného presne označiť dôkazy, ktoré boli skreslené (rozsudok zo 7. septembra 2016, Pilkington Group a i./Komisia, C-101/15 P, EU:C:2016:631, bod 62 a citovaná judikatúra).
- 66 Na jednej strane Safa Nicu Sepahan nespresňuje, v čom skreslil Všeobecný súd dôkazy, keď v bode 104 napadnutého rozsudku konštatoval, že skutočná existencia ujmy nebola preukázaná. Na druhej strane, pokiaľ ide o skutočnosť vytýkanú Všeobecnému súdu, že skreslil dôkazy, keď v bode 106 napadnutého rozsudku konštatoval, že Safa Nicu Sepahan nepredložila údaje týkajúce sa bežnej miery návratnosti v odvetví, v ktorom pôsobí, hoci ich táto spoločnosť predložila so spresnením, že predstavuje 20 % hodnoty predmetnej zmluvy, treba uviesť, že toto tvrdenie vyplýva z nesprávneho výkladu napadnutého rozsudku, keďže Všeobecný súd v uvedenom bode nekonštatoval, že spoločnosť Safa Nicu Sepahan neuviedla takúto mieru návratnosti, ale že táto miera návratnosti nebola podložená dostatočne presnými údajmi v tejto súvislosti ani inými skutočnosťami, ktoré by preukazovali skutočnú existenciu údajne vzniknutej ujmy a jej výšku.
- 67 Čo sa týka skutočnosti vytýkanej Všeobecnému súdu, že svojvoľne zamietol návrh na náhradu ujmy vyplývajúcej z uzatvorenia bankových účtov spoločnosti Safa Nicu Sepahan, treba uviesť, že hoci Všeobecný súd v bode 96 uvedeného rozsudku vyvodil z listu predloženého spoločnosťou Safa Nicu Sepahan, že k uzatvoreniu uvedených bankových účtov zo strany Emirate National Bank of Dubai mohlo dôjsť z dôvodu prijatia predmetných reštriktívnych opatrení, v bodoch 97 až 100 uvedeného rozsudku však konštatoval, že Safa Nicu Sepahan nepreukázala, že jej bola spôsobená ujma vyplývajúca z tohto uzatvorenia, keď najmä v bode 97 uviedol, že Emirate National Bank of Dubai nezmrazila finančné prostriedky na týchto účtoch, ale ich vrátila spoločnosti Safa Nicu Sepahan. Všeobecný súd rovnako v bodoch 145 a 147 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že neexistuje príčinná súvislosť medzi údajne vzniknutou ujmou a znížením obratu a návratnosti spoločnosti Safa Nicu Sepahan, keď

konštatoval, že táto spoločnosť neodôvodnila príčiny tohto vývoja, a aj za predpokladu, že by sa takáto príčinná súvislosť mohla vyvodiť zo samotnej existencie dotknutých reštriktívnych opatrení, Safa Nicu Sepahan nepredložila dôkazy, ktoré by umožnili posúdiť rozsah takejto ujmy. Všeobecný súd tak zamietol uvedený návrh na náhradu škody bez toho, aby porušil svoju povinnosť odôvodnenia.

- 68 Pokiaľ ide ďalej o tvrdenie založené na kontradiktórnom odôvodnení a na skreslení dôkazov v bodoch 96 a 98 napadnutého rozsudku, treba uviesť, že toto tvrdenie v žiadnom prípade nemôže vyvrátiť konštatovanie Všeobecného súdu v bode 97 tohto rozsudku, ktoré samo osebe stačilo na zamietnutie návrhu spoločnosti Safa Nicu Sepahan na náhradu škody, ktorá jej údajne vznikla z dôvodu uzatvorenia jej bankových účtov zo strany Emirate National Bank of Dubai.
- 69 Druhú časť prvého odvolacieho dôvodu treba preto zamietnuť.

O tretej časti prvého odvolacieho dôvodu

– Argumentácia účastníkov konania

- 70 Treťou časťou prvého odvolacieho dôvodu Safa Nicu Sepahan na jednej strane tvrdí, že Všeobecný súd porušil článok 340 druhý odsek ZFEÚ a článok 41 ods. 3 Charty z dôvodu, že jej zamietol priznať náhradu údajne vzniknutej ujmy z dôvodu prerušenia obchodných vzťahov, ktoré udržiavala so spoločnosťou Siemens AG, jedným z jej významných dodávateľov, hoci v bodoch 109 a 110 napadnutého rozsudku uznal, že toto prerušenie bolo priamym dôsledkom prijatia predmetných reštriktívnych opatrení. Všeobecný súd v tomto istom bode 110 taktiež kontradiktórne konštatoval, že odmietnutie dodávania výrobkov samo osebe nepredstavuje škodu. Okrem toho, pokiaľ ide o zníženie obratu spoločnosti Safa Nicu Sepahan z dôvodu prijatia reštriktívnych opatrení voči tejto spoločnosti, Všeobecný súd skreslil dôkazy a svoje vlastné skutkové zistenia uvedené v bodoch 145 a 147 napadnutého rozsudku, keď zamietol návrh na náhradu škody.
- 71 Na druhej strane Safa Nicu Sepahan vytýka Všeobecnému súdu, že skreslil skutkové okolnosti a dôkazy, keď v bodoch 115 a 116 napadnutého rozsudku konštatoval, že rozhodujúcou príčinou prerušenia obchodných vzťahov spoločnosti Safa Nicu Sepahan so spoločnosťou Mobarakeh Steel Company nebolo prijatie reštriktívnych opatrení voči spoločnosti Safa Nicu Sepahan, ale oneskorenie pri plnení predmetnej zmluvy. Všeobecný súd však v bode 113 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že existovala príčinná súvislosť medzi prerušením týchto zmluvných vzťahov a prijatím týchto reštriktívnych opatrení. Okrem toho Všeobecný súd tým, že v bodoch 133, 136 až 139, 145 a 147 napadnutého rozsudku konštatoval, že Safa Nicu Sepahan nepreukázala, že údajná ujma bola dôsledkom prerušenia obchodných vzťahov jej európskymi dodávateľmi, ktoré s ňou tieto dodávatelia udržiavali, požadoval dôkaz, ktorý nie je možné predložiť, a skreslil cieľ reštriktívnych opatrení, ktorým je spôsobiť dotknutému subjektu čo najväčšiu hospodársku a finančnú škodu.
- 72 Rada spochybňuje tieto tvrdenia.

– Posúdenie Súdnym dvorom

- 73 Pokiaľ ide o skutočnosť vytýkanú Všeobecnému súdu, že svojvoľne a v rozpore s článkom 340 druhým odsekom ZFEÚ a článkom 41 ods. 3 Charty zamietol návrh spoločnosti Safa Nicu Sepahan na náhradu údajne utrpenej ujmy z dôvodu prerušenia obchodných vzťahov so spoločnosťou Siemens, treba uviesť, že aj keď Všeobecný súd uviedol v bodoch 109, 110, 145 a 147 napadnutého rozsudku negatívne účinky, ktoré mohli mať reštriktívne opatrenia na obchodné vzťahy určitej spoločnosti s jej dodávateľmi, ako aj na obrat tejto spoločnosti, v uvedených bodoch nekonštatoval, že prerušenie takýchto vzťahov ako také predstavuje napravitelnú ujmu. Naopak, Všeobecný súd v bode 110 tohto

rozsudku správne a s odôvodnením, ktoré nie je kontradiktórne, konštatoval, že majetková ujma, ktorá je skutočná a určitá, môže vzniknúť len vtedy, ak sa prerušenie obchodných vzťahov s dodávateľmi určitej spoločnosti prejaví na hospodárskych výsledkoch tejto spoločnosti a nie samotným prerušením.

- 74 Pokiaľ ide o tvrdenie spoločnosti Safa Nicu Sepahan, podľa ktorého konštatovanie neexistencie majetkovej ujmy Všeobecným súdom predstavuje skreslenie skutkových okolností preukázané znížením finančných výsledkov tohto podniku uvedeným v bodoch 145 a 147 napadnutého rozsudku, treba pripomenúť, že ako vyplýva z bodu 65 tohto rozsudku, len jednoduchý odkaz na takéto skreslenie nespĺňa podmienky stanovené judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorých odvolanie musí okrem iného presne označiť dôkazy, ktoré boli skreslené. Okrem toho toto skreslenie skutkového stavu však musí zjavne vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov (rozsudok zo 6. apríla 2006, General Motors/Komisia, C-551/03 P, EU:C:2006:229, bod 54 a citovaná judikatúra).
- 75 Safa Nicu Sepahan pritom v tejto súvislosti iba poukazuje na osem príloh svojich vyjadrení predložených Všeobecnému súdu, pričom nijak nespresnila, v čom spočíva údajné skreslenie. Za týchto podmienok a vzhľadom na skutočnosť, že posúdenie skutkových okolností a dôkazov nepredstavuje okrem prípadu ich skresľovania, ktorý v prejednávanej veci nenastal, právnu otázku, ktorá by podliehala preskúmaniu Súdnyim dvorom v odvolacom konaní (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 3. septembra 2009, (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 3. septembra 2009, Moser Baer India/Rada, C-535/06 P, EU:C:2009:498, bod 32 a citovanú judikatúru; zo 7. apríla 2016, Akhras/Rada, C-193/15 P, EU:C:2016:219, bod 67 a citovanú judikatúru, ako aj z 8. septembra 2016, Iranian Offshore Engineering & Construction/Rada, C-459/15 P, neuvverejnený, EU:C:2016:646, bod 44), musí byť toto tvrdenie zamietnuté ako neprípustné.
- 76 Pokiaľ ide o tvrdenie založené na skreslení skutkových okolností Všeobecným súdom z dôvodu, že v bodoch 115 a 116 napadnutého rozsudku konštatoval, že hlavným faktorom, ktorý viedol k vypovedaniu predmetnej zmluvy zo strany spoločnosti Mobarakeh Steel Company, bolo oneskorenie pri plnení tejto zmluvy a nie prijatie reštriktívnych opatrení voči spoločnosti Safa Nicu Sepahan, treba pripomenúť, ako v podstate vyplýva z bodu 74 tohto rozsudku, že o skreslenie ide, pokiaľ sa posúdenie existujúcich dôkazov javí zjavne nesprávne bez toho, aby bolo potrebné použiť nové dôkazy. Je tomu tak najmä v prípade, keď dedukcie Všeobecného súdu vyplývajúce z určitých dokumentov nie sú v súlade so zmyslom a dosahom uvedených dokumentov ako celku (rozsudok z 18. júla 2007, Industrias Químicas del Vallés/Komisia, C-326/05 P, EU:C:2007:443, body 60 a 63).
- 77 V tomto ohľade treba konštatovať, že z listu spoločnosti Mobarakeh Steel Company z 3. septembra 2011 pripojeného k replike spoločnosti Safa Nicu Sepahan pred Všeobecným súdom vyplýva, že dôvodom zrušenia predmetnej zmluvy bolo aspoň sčasti oneskorenie spoločnosti Safa Nicu Sepahan pri plnení tejto zmluvy vo vzťahu k lehote vyplývajúcej z tohto listu, t. j. lehote, ktorá, ako správne uviedol Všeobecný súd v bode 114 napadnutého rozsudku, uplynula viac ako šesť mesiacov pred prijatím reštriktívnych opatrení voči spoločnosti Safa Nicu Sepahan. Za týchto podmienok, keď Všeobecný súd v bode 116 napadnutého rozsudku rozhodol, že prijatie reštriktívnych opatrení voči spoločnosti Safa Nicu Sepahan nebolo rozhodujúcim a priamym dôvodom na zrušenie uvedenej zmluvy, hoci nedospel k záveru, že toto oneskorenie samo osebe predstavovalo takýto dôvod, nemožno posúdenie tohto dôkazu Všeobecným súdom považovať za zjavne nesprávne.
- 78 Okrem iného, pokiaľ ide o tvrdenie spoločnosti Safa Nicu Sepahan, podľa ktorého Všeobecný súd v bodoch 133, 136 až 139, 145 a 147 napadnutého rozsudku požadoval dôkaz, ktorý nebolo možné predložiť na preukázanie vzniknutej ujmy vyplývajúcej z prijatia predmetných reštriktívnych opatrení, treba konštatovať, že z týchto bodov vyplýva, že Všeobecný súd zamietol dôkazy predložené spoločnosťou Safa Nicu Sepahan ako nedostatočné najmä preto, lebo neumožňovali identifikovať objednávky skutočne vykonané u európskych dodávateľov spoločnosti Safa Nicu Sepahan, pomer zariadení, ktoré Safa Nicu Sepahan nakúpila u dodávateľov, príčiny zníženia obratu tejto spoločnosti a vo všeobecnosti konkrétne škodlivé následky, ktoré z toho vyplývali.

- 79 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že o existencii skutočnej a určitej škody nemôže súd Únie uvažovať abstraktne, ale táto existencia musí byť posúdená na základe konkrétnych skutkových okolností, ktorými sa vyznačuje každý jednotlivý prípad, ktorý bol tomuto súdu predložený (rozsudok z 15. júna 2000, Dorsch Consult/Rada a Komisia, C-237/98 P, EU:C:2000:321, bod 25).
- 80 Požiadavka týkajúca sa predloženia dôkazov, ako sú dôkazy uvedené Všeobecným súdom v bodoch 133, 136 až 139, 145 a 147 napadnutého rozsudku, je nevyhnutná na to, aby sa mohlo rozhodnúť o skutočnej existencii a rozsahu údajnej ujmy. Tým, že Všeobecný súd konštatoval, že spoločnosť Safa Nicu Sepahan nepredložila takéto dôkazy, správne rozhodol, že dôkazy predložené touto spoločnosťou boli nepostačujúce na preukázanie skutočnej existencie a rozsahu údajnej ujmy.
- 81 Tretiu časť tohto odvolacieho dôvodu treba teda zamietnuť.

O štvrtej časti prvého odvolacieho dôvodu

– Argumentácia účastníkov konania

- 82 Vo štvrtej časti prvého odvolacieho dôvodu Safa Nicu Sepahan tvrdí, že Všeobecný súd porušil článok 340 druhý odsek ZFEÚ a článok 41 ods. 3 Charty z dôvodu, že jej odmietol priznať náhradu ujmy, ktorú údajne utrpela z dôvodu ukončenia obchodných vzťahov, ktoré pre ňu boli nevyhnutné na účely modernizácie elektrického zariadenia na priehrade na Eufrate v Sýrii. Táto spoločnosť ďalej Všeobecnému súdu vytýka, že porušil svoju povinnosť odôvodnenia, keď v bode 120 napadnutého rozsudku neuviedol dôvody, pre ktoré zamietol tvrdenie spoločnosti Safa Nicu Sepahan, podľa ktorého oneskorenie pri realizácii projektu modernizácie tejto priehrady bolo zapríčinené prijatím reštriktívnych opatrení voči nej.
- 83 Rada spochybňuje tieto tvrdenia.

– Posúdenie Súdnyim dvorom

- 84 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého Všeobecný súd porušil článok 340 druhý odsek ZFEÚ a článok 41 ods. 3 Charty z dôvodu, že v bode 122 napadnutého rozsudku konštatoval, že Safa Nicu Sepahan nepredložila dôkazy preukazujúce jej ziskové rozpätie v rámci projektu modernizácie elektrického zariadenia na priehrade na Eufrate, treba konštatovať, že cieľom toto tvrdenia je v podstate dosiahnutie nového posúdenia dôkazov predložených v prvom stupni. Keďže podľa judikatúry pripomenutej v bode 75 tohto rozsudku nepredstavuje posúdenie hodnoty, ktorú treba priznať týmto dôkazom okrem prípadu skresľovania týchto dôkazov, právnu otázku, ktorá by ako taká podliehala preskúmaniu Súdnyim dvorom v odvolacom konaní, treba uvedené tvrdenie zamietnuť ako neprípustné.
- 85 Pokiaľ ide o skutočnosť vytýkanú Všeobecnému súdu, že v bode 120 napadnutého rozsudku neodôvodnil, prečo zamietol tvrdenie spoločnosti Safa Nicu Sepahan, podľa ktorého listy týkajúce sa uvedeného projektu vierohodne preukazovali, že dôvodom oneskorenia pri realizácii tohto projektu bolo prijatie predmetných reštriktívnych opatrení, treba pripomenúť, že povinnosť odôvodnenia stanovená v článku 296 ZFEÚ predstavuje podstatnú formálnu náležitosť, ktorú je potrebné odlišovať od otázky dôvodnosti odôvodnenia, lebo táto otázka vyplýva z vecnej zákonnosti sporného aktu. Odôvodnenie rozhodnutia je totiž formálnym vyjadrením dôvodov, na ktorých toto rozhodnutie spočíva. Pokiaľ sú tieto dôvody postihnuté chybami, je nimi postihnutá legálnosť rozhodnutia z meritórneho hľadiska, ale nie jeho odôvodnenie, ktoré môže byť dostatočné, aj keď obsahuje chybné dôvody. Výhrady a tvrdenia, ktoré popierajú dôvodnosť aktu, sú teda irelevantné v rámci žalobného dôvodu založeného na neexistencii alebo nedostatočnosti odôvodnenia (rozsudok z 18. júna 2015, Ipatau/Rada, C-535/14 P, EU:C:2015:407, bod 37 a citovaná judikatúra).

- 86 V prejednávanej veci Všeobecný súd uviedol v bode 121 napadnutého rozsudku, že je pravda, že Safa Nicu Sepahan predložila zoznam strojov a komponentov k predmetnému projektu, ale nepredložila nijaký dôkaz o tom, že dodanie uvedených výrobkov sa nemohlo uskutočniť z dôvodu prijatia predmetných reštriktívnych opatrení. Všeobecný súd v bode 122 tohto rozsudku konštatoval, že Safa Nicu Sepahan nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by preukazoval údajne vzniknutú škodu z dôvodu, že predmetná zmluvná strana musela použiť subdodávateľov. Keďže Všeobecný súd v bodoch 123 a 124 uvedeného rozsudku uviedol ďalšie skutočnosti, ktorých absencia v spise Všeobecného súdu bránila preukázaniu skutočnej existencie alebo rozsahu údajnej ujmy, zamietol v bode 125 toho istého rozsudku návrh spoločnosti Safa Nicu Sepahan na náhradu škody v rozsahu, v akom sa týkal projektu modernizácie elektrického zariadenia na priehrade na Eufrate.
- 87 Za týchto podmienok Všeobecný súd neporušil svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 ZFEÚ.
- 88 Štvrtú časť treba preto zamietnuť.

O piatej časti prvého odvolacieho dôvodu

– Argumentácia účastníkov konania

- 89 V piatej časti prvého odvolacieho dôvodu Safa Nicu Sepahan tvrdí, že Všeobecný súd porušil článok 340 druhý odsek ZFEÚ a článok 41 ods. 3 Charty tým, že jej odmietol priznať náhradu ujmy, ktorá jej údajne vznikla z dôvodu ukončenia jej obchodných vzťahov nevyhnutných na plnenie jej zmluvných podmienok týkajúcich sa projektov výstavby elektrických rozvodní v Kunduze (Afganistan) a v Baghlane (Afganistan). Na druhej strane Safa Nicu Sepahan vytyka Všeobecnému súdu, že skreslil skutkové okolnosti a dôkazy, keď v bode 130 napadnutého rozsudku konštatoval, že táto spoločnosť nepreukázala, že v dôsledku zrušenia objednávky s referenčným číslom P06000/CO/3060 spoločnosťou Siemens jej bolo znemožnené plnenie jej zmluvných podmienok v rámci uvedených projektov, hoci v bodoch 109 a 147 tohto rozsudku konštatoval, že Safa Nicu Sepahan nemohla realizovať tieto projekty bez použitia subdodávateľov.
- 90 Rada spochybňuje tieto tvrdenia.

– Posúdenie Súdnym dvorom

- 91 Pokiaľ ide o tvrdenie založené na porušení článku 340 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 3 Charty, treba konštatovať, že Safa Nicu Sepahan neoznačuje s požadovanou presnosťou kritizované časti napadnutého rozsudku.
- 92 Pokiaľ ide o skutočnosť vytykanú Všeobecnému súdu, že skreslil skutkové okolnosti, keď v bode 130 napadnutého rozsudku konštatoval, že Safa Nicu Sepahan mohla plniť zmluvu týkajúcu sa výstavby elektrických rozvodní v Kunduze a Baghlane bez použitia subdodávateľov, treba konštatovať, že toto tvrdenie vyplýva z nesprávneho výkladu napadnutého rozsudku. Všeobecný súd totiž v tomto bode 130 neuviedol, že Safa Nicu Sepahan mohla v každom prípade realizovať tieto projekty bez použitia subdodávateľov. Naopak, z uvedeného bodu vyplýva, že Všeobecný súd konštatoval, že táto spoločnosť nemohla plniť uvedenú zmluvu za použitia iného dodávateľa ako je spoločnosť Siemens. Za týchto podmienok nemožno vytykať Všeobecnému súdu, že sa dopustil akéhokoľvek skreslenia.
- 93 Piatu časť prvého odvolacieho dôvodu treba teda zamietnuť.

O prvej časti prvého odvolacieho dôvodu

– Argumentácia účastníkov konania

- 94 Vo svojej prvej časti prvého odvolacieho dôvodu Safa Nicu Sepahan vytýka Všeobecnému súdu, že porušil všeobecné zásady spoločné pre právne poriadky členských štátov v zmysle článku 340 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 3 Charty, ktoré vymedzujú režim mimozmluvnej zodpovednosti Únie v tom, že napriek predloženým dôkazom zamietol návrh na náhradu jej majetkovej ujmy, pričom predovšetkým v bodoch 109, 145 a 147 napadnutého rozsudku uznal existenciu majetkovej ujmy.

– Posúdenie Súdnyim dvorom

- 95 Treba konštatovať, že prvá časť prvého odvolacieho dôvodu sa týka odôvodnenia napadnutého rozsudku kritizovaného v ostatných častiach tohto dôvodu týkajúceho sa rôznych druhov ujmy, ktoré údajne vznikli spoločnosti Safa Nicu Sepahan, bez toho, aby boli predložené dodatočné skutočnosti na podporu uvedeného dôvodu.
- 96 Vzhľadom na to, že ostatným častiam prvého odvolacieho dôvodu nebolo vyhovené, musí byť prvá časť tohto odvolacieho dôvodu tiež zamietnutá.

O subsidiárnom návrhu spoločnosti Safa Nicu Sepahan vo vzťahu k prvému odvolaciemu dôvodu

– Argumentácia účastníkov konania

- 97 Safa Nicu Sepahan subsidiárne tvrdí, že Všeobecný súd mal priznať náhradu škody, ktorej výšku mu prináležalo stanoviť pri dodržaní zásady rovnosti a zásady „spravodlivého posúdenia“ a všeobecných zásad spoločných pre právne poriadky členských štátov v zmysle článku 340 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 3 Charty.
- 98 Rada spochybňuje toto tvrdenie.

– Posúdenie Súdnyim dvorom

- 99 Ako vyplýva z vyššie uvedeného, Všeobecný súd správne konštatoval, že podmienky na vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie za majetkovú ujmu uvádzanú spoločnosťou Safa Nicu Sepahan nie sú splnené, takže tiež konal správne, keď nepriznal náhradu ujmy, ako to táto spoločnosť z tohto dôvodu požadovala.
- 100 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba prvý odvolací dôvod zamietnuť.

O druhom odvolacom dôvode založenom na porušení odôvodnenia a zásady proporcionality v rámci náhrady nemajetkovej ujmy

Argumentácia účastníkov konania

- 101 Svojím druhým odvolacím dôvodom Safa Nicu Sepahan vytýka Všeobecnému súdu, že jej priznal len zanedbateľnú sumu vo výške 50 000 eur ako náhradu vzniknutej ujmy, a to napriek tomu, že v bodoch 83, 86, 88 a 89 napadnutého rozsudku konštatoval, že ide o osobitne závažné porušenie, ktorého účinky trvali takmer tri roky. Všeobecný súd neodôvodnil stanovenie tejto sumy. Okrem toho odôvodnenie napadnutého rozsudku porušovalo zásadu proporcionality. Safa Nicu Sepahan v tejto

súvislosti predovšetkým spresňuje, že Všeobecný súd nezohľadnil ani skutočnosť, že musela prepustiť mnohých zamestnancov, čo poškodilo jej dobrú povesť, ani skutočnosť, že účinky reštriktívnych opatrení jej naďalej spôsobujú ujmu. Safa Nicu Sepahan je napríklad stále uvádzaná na internetovej stránke „Iran Watch“.

102 Rada spochybňuje tieto tvrdenia.

Posúdenie Súdny dvorom

103 Pokiaľ ide o údajné porušenie zásady proporcionality, treba pripomenúť, že – ako vyplýva z judikatúry citovanej v bodoch 50 a 51 tohto rozsudku – pokiaľ Všeobecný súd konštatoval existenciu škody, má sám právomoc posúdiť v medziach návrhu spôsob a rozsah náhrady tejto škody. Podľa tejto judikatúry však na to, aby Súdny dvor mohol vykonávať súdne preskúmanie rozsudkov Všeobecného súdu, musia byť tieto rozsudky dostatočne odôvodnené, a pokiaľ ide o posúdenie ujmy, musia uvádzať kritériá zohľadňované na účely určenia priznanej sumy.

104 Pokiaľ ide o údajné porušenie povinnosti odôvodnenia, treba uviesť, že Všeobecný súd v bode 88 napadnutého rozsudku konštatoval, že za okolností prejednávanej veci ovplyvnilo tvrdenie o účasti spoločnosti Safa Nicu Sepahan na šírení iránskych jadrových zbraní správanie tretích subjektov, ktoré sa väčšinou nachádzajú mimo územia Únie, voči nej. V tejto súvislosti konštatoval existenciu nemajetkovej ujmy, ktorá nemôže byť v plnej miere vyvážená tým, že sa *a posteriori* určí, že sporné ustanovenia sú protiprávne.

105 Okrem toho Všeobecný súd zdôraznil, že tvrdenia uplatnené Radou voči spoločnosti Safa Nicu Sepahan sú osobitne závažné. V bodoch 83 a 89 napadnutého rozsudku tak uviedol, že tvrdenie o účasti spoločnosti Safa Nicu Sepahan na šírení iránskych jadrových zbraní vyplývalo zo zaujatia oficiálneho stanoviska inštitúcie Únie uverejneného v *Úradnom vestníku Európskej únie* a spojeného so záväznými právnymi dôsledkami a že spájalo túto spoločnosť s činnosťou, ktorá podľa Rady predstavuje nebezpečenstvo pre mier a medzinárodnú bezpečnosť.

106 Všeobecný súd tiež konštatoval v bode 87 napadnutého rozsudku, že zrušenie sporných ustanovení môže znížiť výšku priznanej náhrady škody, avšak nemôže predstavovať úplnú nápravu vzniknutej ujmy. V tejto súvislosti v bodoch 90 a 91 tohto rozsudku spresnil, že predmetné tvrdenie nebolo podložené nijakým dôkazom, že reštriktívne opatrenia boli zachované takmer tri roky a že sa nezdalo, že by Rada počas tohto obdobia overila dôvodnosť uvedeného tvrdenia, aby tak obmedzila nepriaznivé následky, ktoré z neho pre dotknutý subjekt vyplývali.

107 Za týchto podmienok treba konštatovať, že Všeobecný súd dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, keď uviedol kritériá prijaté na určenie výšky náhrady škody.

108 Napokon, pokiaľ ide o tvrdenie spoločnosti Safa Nicu Sepahan, podľa ktorého predmetné reštriktívne opatrenia naďalej voči nej vyvolávajú nepriaznivé účinky vzhľadom na to, že tvrdenia, ktoré obsahujú, sú stále uvádzané na internetových stránkach, ako je „Iran Watch“, treba konštatovať, že Safa Nicu Sepahan nepredložila takéto tvrdenie v prvom stupni.

109 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora treba dôvod predložený po prvýkrát v rámci odvolania pred Súdny dvorom zamietnuť ako neprípustný. V rámci odvolania je právomoc Súdneho dvora v zásade obmedzená na preskúmanie toho, ako Všeobecný súd posúdil žalobné dôvody, ktoré boli pred ním prejednané. Ak by totiž účastníkovi konania bolo umožnené predložiť po prvýkrát až v konaní pred Súdny dvorom dôvod, ktorý nebol predložený v konaní pred Všeobecným súdom, bolo by mu umožnené predložiť Súdny dvor, ktorý má obmedzené právomoci v odvolacom konaní, širšiu vec,

ako bola tá, ktorou sa zaoberal Všeobecný súd (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, bod 165 a citovanú judikatúru).

110 Toto tvrdenie treba preto zamietnuť ako neprípustné.

111 Za týchto podmienok treba zamietnuť druhý odvolací dôvod ako sčasti nedôvodný a sčasti neprípustný.

112 V dôsledku toho treba odvolanie zamietnuť.

O trovách

113 Podľa článku 184 ods. 2 rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné alebo ak je dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou o veci, rozhodne aj o trovách konania. Článok 138 ods. 1 tohto poriadku uplatniteľný na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 vo svojom odseku 1 stanovuje, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Článok 138 ods. 3 uvedeného rokovacieho poriadku stanovuje, že ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania.

114 Keďže v prejednáwanej veci Safa Nicu Sepahan a Rada nemali úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené rozhodnúť tak, že znášajú svoje vlastné trovy konania.

115 Článok 140 ods. 1 rokovacieho poriadku, ktorý je tiež uplatniteľný na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, stanovuje, že členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania.

116 V dôsledku toho Spojené kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolania podané spoločnosťou Safa Nicu Sepahan Co. a Radou Európskej únie sa zamietajú.**
- 2. Safa Nicu Sepahan Co. a Rada Európskej únie znášajú svoje vlastné trovy konania.**
- 3. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znáša svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy